

Руските воини на Архангел Михаил

Март Атанасов

На фона на събитията в Украйна днес следното изказване на Рудолф Щайнер изглежда особено значимо:

„И така виждаме духа на Михаил и в свитата му *определен брой руски души*, борещи се за чистотата на духовния хоризонт! Виждаме ги в люта битка с душите, прииждащи от Запад и внасящи в духовния свят силно отпечатани фантастични образи”.

Това е цитат от лекция, изнесена в началото на Първата световна война и включена в цикъла „Централна Европа между Изтока и Запада”. В своята цялост то звучи по следния начин, коментиран от нас по-нататък:

„Както често към съобщавал, предстои ни приближаващото голямо събитие: явяването на Христос по напълно специфичен начин. Днес няма да говоря за това. То се предхожда, от последната третина на 19. век, като воин за правилната подготовка на хората за Христовото събитие, от духа, означаван от нас като духа на Михаил – воинът, предшестваш Слънчевия дух. Сега всичко зависи от това Събитието, което следва да настъпи

духовно за човечеството, да бъде подготвено в духовния свят по правилния начин. Това може да се случи само ако в духовния свят се изчисти образът на бъдещия, етерно явяващ се Христос, който следва да се яви на човека етерно.

Необходимо е обаче този, който предшества Слънчевия дух, Михаил, да доведе докрай битката в духовния свят. За тази битка той се нуждае от помощта на душите, които се издигат в духовния свят, носейки малко от силно отпечатаните фантастични образи. *И така виждаме духа на Михаил и в свитата му определен брой руски души, борещи се за чистотата на духовния хоризонт. Виждаме ги в люта битка с душите, прииждащи от Запад и внасящи силно отпечатани в духовния свят фантастични образи. Тези образи трябва да бъдат разтворени, да бъдат стопени.*

Ние виждаме тази битка между Изтока и Запада да се подготвя още в последната третина на 19. век, една люта битка, която следва да послужи за напредъка на човечеството, състояща се в това европейският Изток да се бори духовно срещу европейския Запад, *духовна Русия да води тежка духовна борба срещу духовна Франция!*

Скъпи мои приятели, това се отнася към най-разтърсващите събития на настоящето – да се види

как в каквато степен тук долу, на арената на великата заблуда, се осъществява физическият съюз между Запада и Изтока, в такава степен там горе, в духовния свят, се води тежката битка *на европейския Изток, Русия, срещу европейския Запад, Франция!*”. (Събр. съч. 174 А, лекцията от 3 декември 1914 г.)

Wyvern_Liber_Floridus, 15th

От това съобщение на Рудолф Щайнер стават ясни няколко неща:

1. Фактът, че зад кулисите на световните физически събития е налице един втори, духовен план, който

често се явява в противоречие с тяхната същност и спрямо който те могат да изглеждат илюзорни. Такъв е конкретният случай със съюза между Русия и Франция по време на Първата световна война. Последната като цяло представлява Запада, на който Изтокът, или Русия, в действителност се явява противник. Само част от този Запад е визиран от Щайнер, а именно Франция, която в своя духовен аспект е особено засегната от културния упадък на Европа.

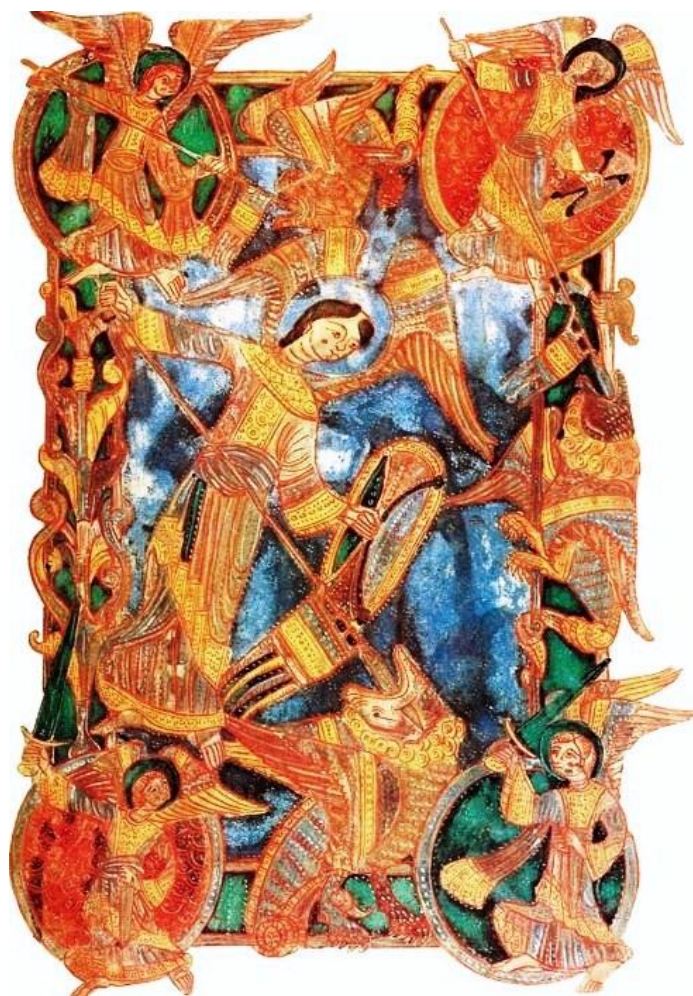
2. Забележителният факт на изявата на този втори, духовен план, на Архангела на Новото време Михаил, който воюва с духовния Запад на страната на Изтока, или Русия. Той използва нейните сили за постигане на своите цели, а именно – създаването на условия за възприемането на задаващото се Второ пришествие на Христос. Потенциално то е най-трудно постижимо (виж по-нататък) именно във „френските“ области и най-лесно в „руските“, заради което Михаил търси уравниловка между двете, която да е от полза на всички.

3. Наличието на свръхсетивно руско братство от души, които са част от войнството на Михаил. С тяхна помощ той постига споменатата по-горе цел. Те са тези, които трябва да разтворят силно отпечатаните в духовния свят „фантастични образи“ (виж по-нататък), както казва Р. Щайнер, внесени

там от душите с френски произход. Те замърсяват етера, в който трябва да се появи образът на Христос, или с други думи – става въпрос за една Битка за масовото виждане на Етерния Христос, на което голяма част от европейското население в лицето на французите несъзнателно се съпротивлява. Долу на Земята тя се отразява като успоредно и съвпадащо на този етап с Първата световна война събитие, подготвено обаче от десетилетия – от „последната третина на 19. век”, с което Щайнер има предвид (виж и по-нататък) завършилата по това време Битка на Небето на Архангел Михаил с войнството на Ариман от материалистически, „западни” човешки и демонични духове, които със слизането си на Земята дават силен тласък на западната материалистическа, преди всичко научно-техническа, култура.

Последното събитие се явява подготвително за това, при което руското свръхсетивно войнство на Михаил посреща на Небето душите на материалистите, чиито „фантастични образи” трябва да разтвори, за да може Христос да бъде видян. Това означава, че то е участвало също и в Битката на Небето от 1841-ва до 1879 г., довела до свалянето на ариманическите духове и инкарнирането на свързаните с тях, склонни към развиването на въпросния „фантастичен”,

материалистичен светоглед човешки души. Разбира се, те не са само френски. Вследствие те се прераждат на Земята и умирайки, после пренасят последствията от него на Небето, където са... посрещнати от тези, които са ги „свалили” – руското братство на Михаил. Именно там Битката трябва да бъде „доведена до край” в името на цялото човечество, на което предстои явлението *Христос*.

Archangel Michael leading the battle, 11th century

Това е една Втора Битка на Небето или, както казва Щайнер по-нататък, „като че ли една Битка на Небето”. Първата води до физическото въплъщаване на „френските” души, а Втората е заета с духовното им развъплъщаване.

Етерното развъплъщаване на „френските” души

Въпросът за „силно отпечатаните в духовния свят фантастични образи” на хората от френската култура като цяло остава до голяма степен неизяснен от Щайнер в тази лекция. Той е по-конкретен в лекцията си, изнесена скоро след това, на 14. февруари 1915 г., включена в същия „Изток – Запад” цикъл лекции. От нея става ясно, че всъщност иде реч за разтварянето на етерните тела на „френските” души, произлизащи от упадъчната, както става ясно, западна френска култура от началото на 20. в. Именно те са много сгъстени, до степен на неразтворимост в околния етер, за разлика от тези на руснаците. Според Щайнер те напускат тела, принадлежали на култура, която е „узряла и в известна степен презряла, дала много преживявания на Земята, на етерното тяло. Своеобразието на тази френска народна култура – не културата на отделните лица – е в това как се обработва самото етерно тяло, как се просмуква със сили и силови въздействия и затова много индивидуализирано

преминава портата на смъртта и остава такава и в духовния свят. *Тези етерни тела бавно се разтварят и дълго се запазват като спектри (призраци – бел. моя.)*. Принадлежащият към френската народност, доколкото принадлежи на нея, в своите представи има съвсем определено мнение за себе си, за своето място в живота. Но това не е нищо друго, освен отражение на здраво работещите сили на етерното тяло. Етерното тяло е пластично здраво формирано и като такава преминава в духовния свят”. (Събр. съч. 174 В, лекцията от 14 февруари 1915 г.)

Положението с етерното тяло на един нормален руснак е съвсем различно. То е по-еластично и по-лесно разтворимо в етерния свят, заради което

свързаната с него душа е по-малко склонна да се прикове към него след смъртта:

„Докато етерното тяло на французина, произтичащо от една по-развита култура, задълго задържа френската душа, така да се каже, свързана с нейното етерно тяло, душата на руския човек е *едва за кратко свързана със своето етерно тяло*. За тази душа от Изтока съдбата на нейното етерно тяло има по-малко значение. Но тези етерни тела оказват много определено, дълбоко отиващо значително въздействие върху това, което се разиграва по времето между смъртта и новото раждане, сякаш зад кулисите на нашата съвременност. Съдбата на руската душа е съвсем различна от съдбата на френската душа”. (Пак там)

След това Щайнер повтаря казаното в лекцията по-горе – че от последната третина на 19. век действащ Дух на времето е Архангел Михаил, който в някаква степен подготвя явяването на Христос в етера. Затова той влиза в Битката, за която стана въпрос по-горе, предадена тук малко по-различно:

„Сгъстените етерни тела, които се намират около нас в елементарния свят, са пречка за времето, което трябва да настъпи, когато трябва да стане ясно видим етерният облик, приет от Христос. По-близо до чистото възприемане на етерния облик

стоят тези души, които след смъртта са по-малко свързани със своето етерно тяло. От това е ясно следното: ние виждаме как част от работата на Михаил е насочена към това западноевропейските култивирани, сгъстени етерни тела да бъдат разтворени и виждаме как в тази борба Михаил използва източноевропейските души. *И така виждаме как Михаил, съпроводен от множество източноевропейски души, се сражава със западноевропейските етерни тела и с тяхното въздействие върху душите след смъртта.* Зад кулисите на съвременността върви упорита борба; тази борба се случва в духовния свят. Това е като че ли една Битка на Небето. Тя се разиграва между Франция и Русия в духовния свят – истинска борба между Запада и Изтока. И тази битка е истинска, а това, което имаме на физически план, това е външна майя, това е изкривената действителност”. (Пак там)

Така хората в Русия потенциално най-лесно могат да стигнат до виждането на Христос в етера при положение, че то се развие във външен, масов план. За посленото се борят руските, както отново става ясно тук, воини на Архангел Михаил. Те се опитват да направят така, че новото етерно ясновиждане да стане интернационално, а не само руско, на което обаче срещат интернационален отпор. Както е логично, това положение на нещата продължава и след края на Първата световна война до началото на

самото Пришествие през 1933 г., както явно и след него през целия останал 20. век под формата на Втората световна война и последвалата я Студена война. Те затвърждават конфликта Изток – Запад и оформят по-добре двата противника на светско ниво в лицето преди всичко на САЩ и СССР. Във военен смисъл това е противоборството между НАТО и източноевропейските страни от Варшавския договор. По този начин не само Франция се явява духовен враг на Русия и Изтока като цяло, но и САЩ и Великобритания, представляващи Запада като цяло.

Neri di Bicci, 1480

Въпросните руски души от войнството на Архангел Михаил трябва да се борят и с техните представители, които замърсяват „духовния хоризонт” на Христос, така, както с „френските” преди. Всички те са изживели материализма на Земята, след което се опитват да го пренесат

обратно на Небето под формата на своите втвърдени етерни тела, където попадат под „ударите” на руските воители на Архангел Михаил. Тяхното отнемане и разтваряне в световния етер е един вид по-нататъшно „обезпльтяване”, или разетеризиране.

Двете Михайлови войнства

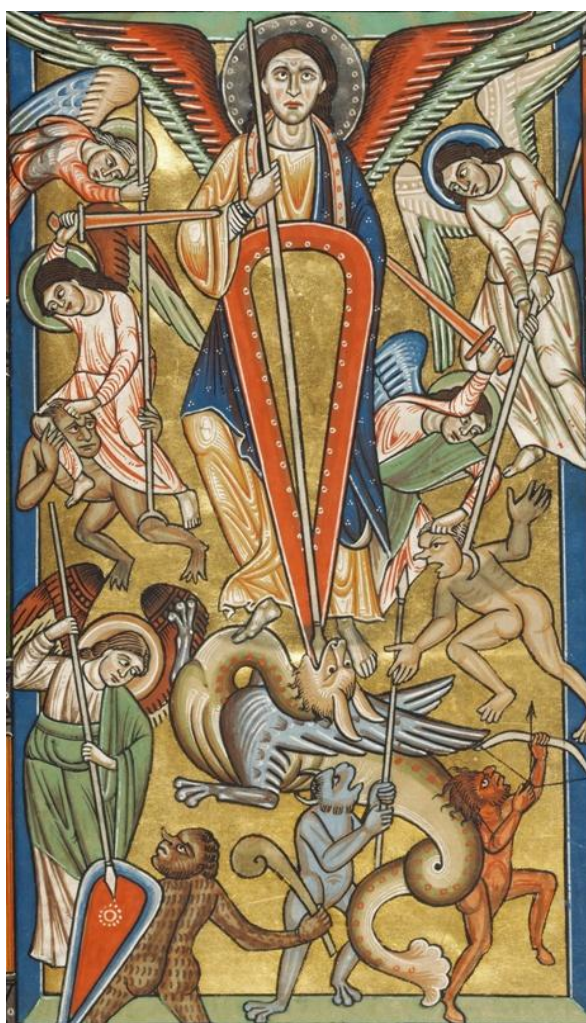
Такова изглежда е действието на Михайловото руско войнство, изобразено на картините на старите майстори от Ренесанса. Те показват Архангел Михаил и неговите помощници на Небето, които според Щайнер са човешки и свръхчовешки същества. Те първо извоюват Битката на Небето през ноември 1879 г., сваляйки враговете си на Земята, след което остават на Небето, за да участват в следващата, Втора, както е най-правилно да се нарече, Битка на Небето – тази за Духовния хоризонт на Христос. Затова не може да се очаква те да бъдат инкарнирани на Земята през това време, каквото е положението с другото, „земното” Михайлово подразделение – това на Рудолф Щайнер (1861 – 1925) и Ита Вегман (1876 – 1943). Двамата слизат на Земята преди края на първата Битка на Небето, *без да дочакат нейния край*, настъпил през ноември 1879 г. Така правят и много други водещи души от тяхния орден като Мария

Щайнер (1867 – 1948), Елизабет Вреде (родена на 16 юли 1879 г., само четири месеца преди края на Битката на Небето – 1943), Едит Марион (1872 – 1924), Хелмут фон Молтке (1848 – 1916), Елиза фон Молтке (1859 – 1932) и др. Използвайки терминологията на Рудолф Щайнер, него можем да определим като аристотелически, или западен, а другия – „платонически”, или източен.

Продължението, или третият пореден конфликт „Изток – Запад” в Украйна

В разгледаните лекции Щайнер набляга изключително на френската културно-етерна опасност, но реално през 20. век от Запад в етерния свят след смъртта си навлизат не само втвърдени заради материализма френски етерни тела, но и англо-американски от същинския Запад. Този въпрос е пропуснат от Щайнер, който в същата лекция от 3 декември 1914 г. само намеква, че противоречието в духовен план е и между англо-американския и руския свят, казвайки, че „в действителност астралната същност на Англия заедно с Турция воюва срещу Русия”. То излиза отново наяве днес, в третия пореден конфликт между Изтока и Запада, разиграващ се този път в Украйна. Той е едва прикрит зад украинската армия и народ, които, без да имат съзнание за това, воюват

в името на англо-американските интереси. Реално в него обаче отново се сблъскват старите непримирими врагове – материалистичният и явно все по-нежелаещ да се промени западен, англоамерикански свят в лицето на САЩ и Великобритания, който води за носа своя вече напълно васален „среден“ свят – Средна Европа, както и по-голямата част от Източна Европа в рамките на Европейския съюз.

Saint Michael Battling the Dragon

Това показва задълбочаването на разпространяващата се от 150 години материалистична етерна зараза, предизвиквана вече не само от „духовна Франция”, но и от цяла духовна Европа. Тя (продължава да) пречи на масовото, каквото реално трябва да бъде, възприемане на действащия вече в етерния свят Христос, с което се обяснява отсъствието на сведения за Неговото (масово) възприемане. Подобно сгъстяване или втвърдяване на етерната област, заемаща пространството между Земята и Луната, възпрепятстващо виждането Му, обаче е самоубийствено за човечеството.

Яростта, с която се характеризира днешният неподбиращ средствата конфликт, всъщност е ярост, насочена срещу въпросните свръхсетивни от повече от 150 години насам руски воители от братството на Архангел Михаил, сражаващи се в името на Христос и човечеството като цяло. Срещу тях реално е насочена яростта на англо-американския, вкл. окултен естаблишмънт, който бърка небесното им войнство с това, което е руската държава днес.

В крайна сметка забележителен е знакът за равенство, поставен от Щайнер, между Русия, Изтока, Архангел Михаил и неговото войнство, съставено от руски воители. То, както става ясно,

влиза в битка за подобряване на възможностите за възприемане на приближаващото Второ пришествие на Христос, подготвена „още в последната третина на 19. век“, означаващо, че то е същото, което извоюва докрай победата на Архангел Михаил в Битката на Небето срещу материализма (Ариман), проведена между 1841-ва до 1879 г. Тя се явява предистория на тази, която „Изтокът“ води със „Запада“ по време на Първата световна война, а спрямо нея тази на „източния“ украински фронт днес е „следистория“.

Следва